

Arrest

nr. 320 764 van 27 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 21 september 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 16 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 30 januari 2024 aan verzoekers toenmalige voogd aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Bar Bahar behorend tot het district Khogyani, gelegen in de

provincie Nangarhar. U ging tot de 7de graad naar school en volgde koranles in de madrassa. Daarnaast ging u soms naar de velden om klaver te maaien voor de koeien. Uw ouders zijn sinds uw kindertijd gescheiden en sindsdien woonde uw vader apart met zijn nieuwe vrouw. Uw broer Man(...) studeerde landbouw aan de unief, Mai(...) werkte als soldaat voor het Afghaans nationaal leger (ANA) en I(...) werkte eerst als ambtenaar voor het districtshuis in Khogyani en daarna voor de Amerikaanse organisatie CBARD. Samen met uw moeder en uw broers woonde u in Bar Bahar.

Op een avond werd uw huis aangevallen door de NDS- eenheid 02 en de Amerikanen. Ze kwamen met ladders vanuit helikopters uw huis binnen en vroegen naar het huis van uw paternale oom, waarna ze uw twee neven, die lid waren van de taliban, daar doodschoten. Daarnaast kwamen er tijdens die aanval nog negen andere leden van de taliban om het leven. Circa 15 à 20 dagen na dit incident kwamen uw broers Mai(...), Man(...) en I(...) naar huis toen er plots gemaskerde en gewapende mannen uw huis binnenvielen. De taliban beschuldigden uw broers van de aanval op uw paternale neven en de negen andere talibanleden vanwege hun werk voor de overheid. Er ontstond hierop een gevecht met de taliban, waarbij u bewusteloos raakte en de taliban uw broers Man(...) en Mai(...) doodschoten. Uw andere broer I(...) slaagde erin te ontsnappen. Toen u wakker werd in het ziekenhuis vernam u via uw oom wat er met uw broers gebeurd was en na uw herstel ging u naar het huis van uw maternale oom. Ook de rest van uw gezin verhuisde naar uw maternale oom in Kaga bazaar. U woonde daar tot de machtsovername, ongeveer een jaar later, toen uw broer I(...) terug naar huis kwam en u samen met hem het land besloot te verlaten.

U vertrok samen met uw broer I(...) op 16 augustus 2021 uit Afghanistan. Jullie reisden via Pakistan en Iran, maar aan de grens met Turkije raakte u uw broer kwijt. Sindsdien heeft u geen nieuws meer over hem. U reisde daarna alleen verder via Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië (waar op 6 september 2022 uw vingerafdrukken wegens illegale binnenkomst werden geregistreerd), Slovenië, Italië en Frankrijk. U kwam tot slot in België aan op 21 september 2022. Daags nadien diende u hier een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige.

Na uw vertrek verhuisden uw moeder en jongere broers terug naar het dorp in Bar Bahar omdat het huis van uw maternale oom materiële gebreken had. Uw familie zou nog lastig gevallen worden door de taliban.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door uw paternale neven die lid zijn van de taliban wegens het werk van uw broers voor de overheid.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: een medisch attest d.d. 15 september 2023 inzake uw slechte psychologische toestand, kopies van werkcertificaten van uw broers, kopie van een bankkaart van uw broer Mai(...) en foto's van uw broer Mai(...) tijdens zijn werk voor het leger.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Verder legde u een medisch attest voor d.d. 15 september 2023, opgesteld door de verpleegster van het opvangcentrum, waarin wordt vermeld dat er een verslechterde psychologische toestand bij u werd vastgesteld, waarbij u terugplooit op zichzelf, donkere ideeën heeft en er sprake is van automutilatie. Er wordt vermeld dat u op 25 september 2023 een geplande intake heeft in een centrum met het oog op een diagnose en het bewerkstelligen van een aanpak op lange termijn.

Evenwel blijkt niet dat u door deze problemen niet volwaardig kon deelnemen aan een persoonlijk onderhoud, en blijkt ook niet uit het medisch attest van 15 september 2023 dat deze problemen een grote hinderpaal vormen voor uw deelname aan een persoonlijk onderhoud. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd u meegedeeld dat u op elk ogenblik pauze kon vragen indien u zich slecht zou voelen (CGVS, p. 2).

Daarnaast werd u meegedeeld dat u op ieder moment het persoonlijk onderhoud mocht onderbreken indien iets niet duidelijk was voor u (CGVS, p. 2). Er werd u verder na de pauze gevraagd of u zich in staat voelde om het onderhoud voort te zetten, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 14). Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u de vragen en tolk goed had begrepen, antwoordde u bevestigend (CGVS, p. 20). Bijgevolg kan niet besloten worden dat u in de onmogelijkheid verkeerde de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Uw voogd en advocaat formuleerden na afloop van het interview voor het overige geen bijkomende opmerkingen over het verloop van het gehoor.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich aanvankelijk bij de Kroatische autoriteiten liet registreren onder een andere identiteit, met name W(...) D(...) (zie administratief dossier). U gaf bovendien een andere geboortedatum op in Kroatië, met name 17 februari 2004 (zie administratief dossier). Hiermee geconfronteerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u dat er in Kroatië geen tolk aanwezig was en ze dat zelf hebben geschreven. U stelde tevens dat uw Engels niet goed is (zie Verklaring DVZ, punt 32). Evenwel wijst dit gegeven erop dat u er niet voor terugdeinsde valse verklaringen af te leggen tegenover asielinstanties aangaande kernelementen van uw verzoek om internationale bescherming, namelijk uw identiteit, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid reeds negatief beïnvloedt. Bovendien deed u er geen verzoek om internationale bescherming, terwijl u nochtans stelt uit een vrees voor vervolging Afghanistan te zijn ontvlucht.

U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens de werkzaamheden van uw broers voor de voormalige overheid. U verklaarde dat uw oudste broer I(...) na zijn universitaire studies begon te werken voor het districtshuis in Khogyani en nadien werkte als teamleider voor de Amerikaanse organisatie CBARD (CGVS, p. 9). Uw broer Man(...), zo stelde u, studeerde landbouw aan de unief van Laghman (CGVS, p. 10). Uw andere broer, Mai(...), studeerde tandgeneeskunde en sloot zich nadien aan bij het Afghaanse nationale leger (ANA) in Paktia, zo stelde u (CGVS, p. 10).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF en de voormalige overheid behoorden, of medewerkers van humanitaire organisaties te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw broer I(...) eerst voor het districtshuis werkte en later werkzaam was voor een Amerikaanse organisatie CBARD. Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt dat de organisatie zich bezighield met onder meer het aanplanten van boomgaarden, plantverzorging en snoeien van takken. U verklaarde dat uw broer werkzaam was in de dorpen Marikhel, Wasir en Memla

(CGVS, p. 9). Uzelf haalt aldus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat uw broer, louter omdat hij werkte voor CBARD, zou worden vervolgd. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van uw broer in het algemeen vervolgd worden, kan aan de problemen die hij zou kennen of gekend heeft slechts weinig geloof worden gehecht (zie ook verder in de beslissing).

Uw andere broer, Mai(...), zo stelde u, werkte na zijn studies als soldaat voor het ANA in het district Zurmat in Paktia (CGVS, p. 10). U verklaarde dat hij naar gevechten moest gaan en versterking moest bieden als de arbaki aangevallen werden, doch kon geen specifiek voorbeeld geven van een operatie waaraan hij deelnam (CGVS, p. 11). U stelde dat uw broer lange tijd niet naar huis kwam en slechts één dag thuis bleef als hij onverwachts verlof had, zodat u niet zoveel met elkaar heeft gesproken (CGVS, p. 11). U gevraagd of u verder nog iets kon vertellen over het werk van Mai(...) in het leger, antwoordde u negatief (CGVS, p. 11). Uw verklaringen over zijn werkzaamheden in het leger blijven aldus beperkt.

Omwille van volgende redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw broers zouden hebben gekend. Uw paternale neven en twee paternale ooms, waren lid van de taliban en waren van de jobs van beide broers op de hoogte, zo gaf u aan (CGVS p. 7, 8, 11). Gevraagd sinds wanneer uw ooms lid waren van de taliban, antwoordde u dat één oom "sinds zeer lang" lid was en de andere zich later hebben aangesloten (CGVS, p. 7). U stelde dat uw oom hoofd was van de eenheid en actief was in uw eigen dorp (CGVS, p. 8). Gevraagd naar de taken van uw neven binnen de taliban, stelde u dat ze controleposten van de overheid aanvielen (CGVS, p. 8). Op de vraag of uw neven soms bij jullie thuis op bezoek kwamen, antwoordde u dat ze nooit naar uw huis kwamen, maar u hun gasten eten moest geven als ze in jullie gastenkamer verbleven (CGVS, p. 8). Ook uw paternale ooms kwamen niet bij u thuis, zo stelde u, en jullie hadden niet echt contact (CGVS, p. 8). Op een bepaald moment, zo stelde u, vielen de eenheid 02 van de NDS en de Amerikanen uw huis aan en schoten ze twee van uw paternale neven dood (CGVS, p. 13, 14). Daarnaast stelde u dat er nog negen andere leden van de taliban gedood werden tijdens die aanval (CGVS, p. 14). U stelde dat 15 à 20 dagen na dit incident uw broers op verlof naar huis kwamen en toen u samen aan het eten was, er plots gewapende talibanleden uw huis binnenvielen (CGVS, p. 15, 16). Op de vraag om welke reden uw broers naar huis waren gekomen, antwoordde u dat ze sowieso om de maand of twee maanden naar huis kwamen om uw moeder te bezoeken en uw broers geen informatie aan de eenheid 02 hadden doorgegeven of de opdracht hadden gegeven om uw neven aan te vallen of te doden, zodat ze dachten dat ze geen problemen zouden krijgen (CGVS, p. 15). Indien uw neven daadwerkelijk op de hoogte waren van het werk van uw broers voor een hulporganisatie en het leger, en mensen zich sinds de begrafenis slechter en anders gedroegen tegenover uw familie, mag het echter verbazen dat uw broers hun verlof naar gewoonte thuis zouden komen spenderen, gelet op de mogelijke risico's hiervan (CGVS, p. 15). In de door u geschetste context, waarbij uw twee neven door de Afghaanse overheid en Amerikaanse troepen zouden zijn vermoord, kan daarentegen worden verwacht dat uw familie alles in het werk zou stellen om net uw broers tegen mogelijke represailles vanwege de taliban te beschermen, hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen. Dat uw broers alle drie op hetzelfde ogenblik naar huis kwamen is eveneens erg opvallend, gelet op uw bewering dat Mai(...) om de 5 à 6 maanden verlof had en de andere twee broers om de maand of 2 maanden (CGVS, p. 10, 15). Uw bewering dat uw twee broers gedood werden tijdens die aanval door de taliban in uw huis, is voorts slechts gebaseerd op de verklaringen van uw maternale oom, gezien u beweerde bewusteloos te zijn geraakt tijdens die aanval en terug wakker werd in het ziekenhuis (CGVS, p. 14, 16). De stelling dat uw broers zouden zijn omgekomen tijdens de beweerde inval van de taliban betreft bijgevolg slechts een blote bewering, die niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen. U legt immers geen enkel bewijstuk neer inzake de beweerde dood van uw broers. Deze vaststellingen doen dan ook ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin uw twee broers zouden zijn vermoord. Verwacht kan worden dat u concrete informatie zou kunnen verschaffen over de omstandigheden waarin uw broers zijn overleden indien de taliban hierdoor verantwoordelijk zouden zijn.

Voorts verklaarde u dat uw broer I(...) tijdens de aanval van uw paternale neven ontsnapte, zo vernam u via uw maternale oom (CGVS, p. 13, 16). Een paar dagen later, zo verklaarde u, kwam uw broer terug naar het huis van uw maternale oom in Kagha bazaar (CGVS, p. 16). Gevraagd waar uw broer verbleef gedurende die paar dagen, antwoordde u dat u dit niet weet, dat hij toen misschien in Jalalabad verbleef bij universiteitsvrienden of in Kagha bazaar met collega's die daar woonden (CGVS, p. 17). Op de vraag om welke reden uw broer terug naar huis was gekomen, reageerde u dat hij op de hoogte was van het feit dat jullie in het huis van uw maternale oom verbleven en hij jullie wilde bezoeken, alsook dat zijn werk in Kagha bazaar was en hij niet met zijn job wilde stoppen (CGVS, p. 17). Indien de taliban effectief uw familie wilde vermoorden vanwege jullie vermeende spionage voor de overheid, is het echter erg bevreemdend dat uw broer naar uw ooms huis zou zijn achter gekomen, met alle risico's van dien (CGVS, p. 15). Dit klemmt temeer gelet op uw verklaring dat I(...) ook dagelijks bedreigd en gebeld werd (CGVS, p. 17). Meer bepaald verklaarde u dat de taliban tegen uw broer zeiden dat als hij de man was, hij terug naar het dorp moest komen en zeiden dat ze zijn gronden en huis hadden afgepakt en zijn broers hadden gedood, zodat hij die

gronden moest terugvragen (CGVS, p. 17). Indien uw broer werkelijk dergelijke bedreigingen ontving vanwege de taliban kan niet worden ingezien dat hij vanaf zijn schuilplaats naar Kagma bazaar zou zijn teruggekeerd, gelet op de mogelijke risico's. Deze verklaringen ondermijnen zodoende verder de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van uw broers met de taliban.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van uw broers toont u de problematische situatie waarin deze zich volgens uw verklaringen bevinden niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Uw verklaringen dienaangaande kunnen evenwel niet overtuigen (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Voorts merkt het Commissariaat-generaal op dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk zijn. U verklaarde dat de mannen die uw huis binnenvielen niets zeiden tegen u en u meteen begonnen aan te vallen (CGVS, p. 16). Gevraagd om welke reden de taliban u precies aanvielen, stelde u dat jullie werden beschuldigd van spionage wegens de aanval van de 02 eenheid op hun leden (CGVS, p. 16). Dat de taliban u verplicht naar de madrassa zouden sturen om u vervolgens van spionage ten nadele van henzelf te beschuldigen is echter weinig aannemelijk (CGVS, p. 11, 12). U werkte, in tegenstelling tot uw broers, bovendien niet op directe wijze met de overheid samen en beschikte zo noch over de informatie, noch over de positie om informatie door te spelen aan de overheid. Op de vraag of er tijdens uw verblijf bij uw maternale oom nog iets anders gebeurde, antwoordde u dat u enkele keren bedreigd werd, maar u niet echt een probleem kreeg omdat het districtshuis en de basis daar lagen (CGVS, p. 17). Indien de taliban u daadwerkelijk viseerden vanwege uw vermeende spionage voor de overheid, is het evenwel twijfelachtig dat ze hiertoe niet méér acties ondernamen, gelet op uw verklaringen omtrent de kwalijke reputatie van deze organisatie. Bovendien merkt het CGVS op dat er een groot tijdsverloop is tussen de beweerde inval van de taliban in uw huis en uw vertrek uit het land. U verklaarde immers dat uw twee paternale neven circa 12 à 14 maanden voor de machtsovername van augustus 2021 werden doodgeschoten en de taliban circa 15 à 20 dagen na dit incident uw huis binnenvielen (CGVS, p. 14, 15). Gevraagd op welk moment u besliste om het land te verlaten, antwoordde u dat uw broer na de machtsovername zei dat u mee moest vertrekken (CGVS, p. 18). De vraag rijst echter waarom de taliban u en uw broer gedurende ruim één jaar met rust zouden hebben gelaten indien ze jullie werkelijk wilden doden (CGVS, p. 15). Deze periode van uitstel zou u immers de tijd en ruimte hebben gegeven om uw huis te ontvluchten en zichzelf elders in veiligheid te brengen. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate aarzelend zouden optreden indien ze u daadwerkelijk viseerden.

Door het afleggen van onaannemelijke verklaringen over de vervolging ten aanzien van uw broers toont u overigens de problematische situatie waarin uw familie in Afghanistan zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan. Ter zake verklaarde u dat uw jongere broers geen problemen kregen met de taliban vanwege hun leeftijd, maar zij samen met uw moeder naar het huis van uw maternale oom kwamen (CGVS, p. 16). U stelde verder dat uw gezinsleden na uw vertrek terug zijn verhuisd naar uw dorp omdat er overal in het land taliban aanwezig waren en het dus niet uitmaakte (CGVS, p. 17). Bovendien, zo stelde u, was het huis waar ze in Kagma bazaar woonden niet zo goed omdat het plafond lekte, zodat ze besloten om terug te keren naar uw ouderlijk huis (CGVS, p. 17). Op de vraag of uw familie sinds hun terugkeer naar het dorp nog problemen kenden met de taliban, antwoordde u dat ze nog steeds worden lastiggevallen, dat uw jongere broers niet aan de fruitbomen mogen komen en worden bedreigd waardoor ze geen goed leven hebben (CGVS, p. 18). Bijkomend gevraagd of ze nog problemen hebben gehad met uw neven, reageerde u als volgt: "Ja sowieso dat ze wel problemen gekregen hebben mijn moeder heeft daarover niet met mij gesproken." (CGVS, p. 19). U stelde dat u via uw maternale oom vernam dat uw jongere broers het moeilijk hebben en verplicht naar de moskee moeten gaan, zodat ze daar leven als slaven (CGVS, p. 19). Indien u daadwerkelijk en actueel een doelwit van de taliban zou zijn geweest kan worden verwacht dat de taliban, van wie uit uw verklaringen blijkt dat ze geweld niet schuwen, u mogelijks actief via uw familie onder druk zouden proberen te zetten, hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen. U kon voorts niet vertellen of er nog andere zaken zijn gebeurd sinds uw vertrek (CGVS, p. 19). Het dient evenwel gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat uw familie u uit bezorgdheid niet zou inlichten van eventuele verdere problemen of bedreigingen, valt niet te verzoenen met het feit dat zij u naar België stuurden om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de taliban. Hierdoor kan er redelijkerwijze van uw familie worden

verwacht dat ze u inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor uw verzoek om internationale bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw voogd aan het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat u erg getekend bent door uw leven in Afghanistan, uw traject en ver weg te zijn van uw familie (CGVS, p. 20). Uw voogd stelde dat er bij u een degradatie werd vastgesteld op psychologisch vlak en er volgende week (op 25/09/2023) een afspraak gepland staat voor opvolging en een eventuele opname in een psychiatrisch ziekenhuis (CGVS, p. 20). Wat betreft uw psychologische problemen merkt het CGVS op dat uit het voorgelegde medische attest d.d. 15 september 2023 niet blijkt dat u omwille van bepaalde medische problemen niet in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud. Het persoonlijk onderhoud op het CGVS is ook vlot verlopen. Hierbij dient tevens te worden vermeld dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt. Het in casu neergelegde medisch attest werd opgesteld door de verpleegkundigen van het opvangcentrum en bevat een vermelding van uw symptomen die wijzen op een degradatie van uw psychologische toestand, een terugval op zichzelf, zwarte ideeën, een de-appreciatie van zichzelf en automutilaties. In het attest wordt echter geen diagnose vermeld, noch op welke manier men tot een diagnose is gekomen. Het attest biedt zodoende geen afdoende verklaring voor de hierboven vermelde ongeloofwaardigheden in uw asielrelaas. Voorts bezorgden noch uw voogd, noch uw advocaat enige extra medische attesten omtrent uw psychologische opvolging, hoewel het CGVS hier uitdrukkelijk navraag naar deed (CGVS, p. 20).

Uw voogd vulde tot slot aan dat u zich goed integreert in België, u het goed doet op school en in het centrum en ook Nederlands leert (CGVS, p. 20). Dat u hier school loopt en Nederlands leert kan evenwel niet volstaan om aan te tonen dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen (zie verder in de beslissing).

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uit de door u neergelegde werk- en opleidingscertificaten van uw broers Mai(...) en I(...) blijken enkel gegevens met betrekking tot hun universiteitscarrière en professionele activiteiten, die hierin se niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor wat betreft de bankkaart van New Kabul Bank die de naam van Mai(...) vermeldt. De kwaliteit van de kopie van deze bankkaart is evenwel dermate beperkt dat de afgebeelde persoon erop niet identificeerbaar is. U legde voorts vier foto's neer van een persoon in legeruniform, waarvan u beweert dat het uw broer Mai(...) is. Gevraagd wie de andere personen waren op twee van de foto's, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 5). Inzake deze foto's dient trouwens te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ook kan de precieze band tussen u en deze persoon aan de hand van deze foto's niet worden vastgesteld. Dat de erop vermelde persoon dan ook uw broer is hebt u aldus niet aangetoond. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze

slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bremmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de “sliding scale”, zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), “Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie”, nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Afghanistan en hierbij verwijst naar uw psychische moeilijkheden dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit het medisch attest en uw verklaringen blijkt niet dat uw mentale moeilijkheden dermate ernstig zijn dat u meer dan iemand anders het risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie)

niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven stonden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake

is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in

Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde tot de 7de graad naar school ging en door de taliban naar de madrassa werd gestuurd (CGVS, p. 11, 12). Daarnaast stelde u dat u soms meehielp op de landbouwgronden en soms naar de velden ging om klaver te maaien voor uw koe (CGVS, p. 13).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van bijna anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, en dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), van artikel 23 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/33/EU), van artikel 22bis van de Grondwet en van “*de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur*” (verzoeker doelt wellicht op het zorgvuldigheidsbeginsel).

Vooreerst stelt verzoeker de bestreden beslissing te betwisten en voert hij ter staving van zijn vrees de volgende elementen en argumenten aan:

“Betreffend zijn geschiedenis, bevestigt verzoeker dat deze echt is maar dat hij geen ander uitleg kan geven. Jammer genoeg kan hij geen nieuwe informatie aan zijn familie vragen omdat verzoeker geen enkel contact met haar meer heeft.

Inderdaad na een publicatie op de netwerken, waar men hem ziet aan het drinken met zijn vrienden, heeft zijn moeder hem laten weten, dat ze hem niet meer wilde zien en dat hij niet langer haar zoon was.

Dit gesprek dateert van april 2023. De jongeman durfde het niet aan het CGVS te vertellen omdat hij zich te veel schaamde.

Sindsdien, heeft de jongere een groot gevoel van onbehagen.

Hij zit vast in zijn verdriet en weigert alle hulp (er werden verschillende psychologische vervolgssessies opgezet, maar deze werden door de jongere geweigerd). Er was ook een ziekenhuisopname gestart, maar de jongere heeft die laten mislopen.

In augustus 2023 liet de jongeman zijn wanhoop zien.

De aangeduide zin vertoont een grote wanhoop

(...)

In deze context, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, zal de jonge man ongetwijfeld buiten de maatschappij gezet worden en zal als verwesterd beschouwd worden wat hem in een groot gevaar zet, gezien artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Naast deze persoonlijke gebeurtenissen komt ook de integratie van de jongere op Belgisch grondgebied bij evenals een bijzonder gevaarlijke regio van herkomst.

(...)”.

Verzoeker gaat in op zijn vermeende verwestering, verwijst naar het rapport “*Evaluation du besoin de protection d’un homme afghan dans le contexte d’une demande ultérieure*” van Nansen van oktober 2021 en wijst erop “*dat de vervolgingen in de zin van de wet over de vreemdelingen vanuit een prospectieve manier*

beoordeeld moeten worden". Onder verwijzing naar diverse landeninformatie gaat hij in op de daden van vervolging waaraan verwesterde (of als dusdanig gepercipieerde) Afghanen kunnen worden blootgesteld bij terugkeer door toedoen van verschillende actoren. Hij betoogt verder dat gepercipieerd en daadwerkelijk verwesterde Afghanen bij terugkeer een risico op vervolging lopen, op grond van een hen toegeschreven politieke overtuiging en religie. Verzoeker verschaft verder een overzicht van rechtspraak van de Raad waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend op basis van verwestering.

Vervolgens voert verzoeker een algemeen betoog over de beperking van de fundamentele vrijheden van het kind in Afghanistan, in het kader waarvan hij aanvoert dat het belang van het kind tot regel is verheven in verschillende internationale, Europese en nationale instrumenten die hij *in casu* bijzonder relevant acht. Hij wijst erop dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan (onder meer) zal worden geconfronteerd met de verplichtingen om passende kleding te dragen, om een baard te laten groeien, om zijn kapsel aan te passen en om zijn godsdienst strikt te belijden, met de beperkingen van de leerinhoud, van de omgang met andere kinderen (vooral meisjes) en van de vrijheid van meningsuiting en met het verbod om naar muziek te luisteren. Verzoeker betoogt dat vele van de door de taliban opgelegde beperkingen binnen de werkingssfeer van artikel 8 van het EVRM vallen en *"onevenredige sancties"* uitmaken.

Verder zet hij over zijn vermeende verwestering nog het volgende uiteen:

"In dit geval heeft verzoeker Afghanistan in 2022 verlaten

Verzoeker heeft zich de gewoonten en gebruiken van de Belgische samenleving eigen gemaakt, onder ander dankzij het leren van de Franse taal en het volgen van een regulier onderwijs (de jongere zal binnenkort het DASPA-niveau verlaten).

Hij heeft geen contacten meer met zijn familie die hem verworpen heeft.

In geval van terugkeer kan hij niet meer beroep doen op steunen. In tegendeel, hij zal gestigmatiseerd zijn en dus nog meer in gevaar verkeren."

Aangaande de veiligheidssituatie betoogt verzoeker onder verwijzing naar diverse landeninformatie dat Nangarhar, vanwaar hij afkomstig is, een van de regio's is die op dit moment het meest te lijden heeft onder het geweld in Afghanistan en er hevige conflicten aan de gang zijn. Tevens verwijst hij naar verschillende artikels die de aanwezigheid van Daesh in de provincie bevestigen. Verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal in haar analyse deze elementen volledig buiten beschouwing laat en geen onderzoek doet van de situatie van verzoeker met betrekking tot deze crisis in geval van terugkeer. Hij verwijst tevens naar het arrest van de Raad met nummer 288 837 van 12 mei 2023.

Verzoeker gaat vervolgens in op de humanitaire situatie in Afghanistan. Hij stelt dat als gevolg van de economische crisis, die volgens hem een gevolg is van de machtsovername van de taliban en de weersomstandigheden die Afghanistan momenteel kent, een deel van de bevolking met hongersnood wordt geconfronteerd, waarbij Nangarhar een van de zwaarst getroffen provincies zou zijn. Hij analyseert daarbij de toegang tot verschillende basisvoorzieningen (gezondheidszorg, voedselvoorziening en huisvesting) in Afghanistan en Nangarhar. Hij besluit dat deze elementen *"volstaan om de toepassing van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 en, bijgevolg, de verlening van subsidiaire bescherming aan verzoeker toe te kennen"*.

Verzoeker besluit dat de door hem ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming aangevoerde angsten, zijn jonge leeftijd, het extreme geweld dat hij tijdens zijn reis gekend heeft, de druk waaraan hij in het opvangcentrum is blootgesteld, zijn specifieke profiel, zijn verwestering en zijn herkomst uit de regio Nangarhar allemaal factoren zijn die, samengevoegd, de toepassing van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 25 november 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer met inachtneming van volgende recente landeninformatie waarnaar niet wordt verwezen in de bestreden beslissing: het rapport *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, de COI Query *"Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024 en het rapport *"Afghanistan – Country Focus"* van EUAA van november 2024.

3.2.2. Op 1 december 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij foto's met zijn vriendin, een foto met een vriend,

een foto in de sportschool en de getuigenis van een vriend en collega voegt als nieuwe documenten betreffende zijn integratie (stukken 1 - 4).

3.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij, behalve de stukken gevoegd bij zijn aanvullende nota neergelegd op 1 december 2024, een getuigenverklaring en een arbeidsovereenkomst voegt als bijkomende stavingstukken (stukken 5 en 6).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, van artikel 24 van het Handvest, van artikel 22bis van de Grondwet, van artikel 23 van de richtlijn 2013/33/EU en van artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet aan, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, nu (i) blijkt dat hij er niet voor terugdeinsde valse verklaringen af te leggen tegenover de asielinstanties aangaande kernelementen van zijn verzoek om internationale bescherming, namelijk zijn identiteit, wat zijn algemene geloofwaardigheid negatief beïnvloedt, (ii) uit de beschikbare informatie niet blijkt dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en alle humanitair personeel te maken krijgen met vervolging, (iii) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de vervolging van zijn broers, waardoor hij de problematische situatie waarin deze zich volgens zijn verklaringen bevonden, niet aantoonst, (iv) het loutere feit dat hij een familielid is van een vroeger lid van de *Afghan National Security Forces* (hierna: ANSF), waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken, (v) zijn verklaringen met betrekking tot zijn persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk zijn, (vi) hij door het afleggen van

onaannemelijke verklaringen over de vervolging ten aanzien van zijn broers, de problematische situatie waarin zijn familie in Afghanistan zich volgens zijn verklaringen zou bevinden niet aantoon, (vii) het voorgelegde medisch attest d.d. 15 september 2023 geen afdoende verklaring biedt voor de vermelde ongeloofwaardigheden in zijn relaas, (viii) het feit dat hij school loopt in België en Nederlands leert niet kan volstaan om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen en (ix) de documenten die hij neerlegt bovenstaande vaststellingen niet kunnen ombuigen, omdat (B) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien en omdat (D) het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden en hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Afghanistan, omwille van problemen met de taliban. Verzoekers broer Man. zou landbouw gestudeerd hebben aan de universiteit, zijn broer Mai. zou als soldaat voor het Afghaans leger gewerkt hebben en zijn broer I. zou eerst als ambtenaar voor het districtshuis en nadien voor de Amerikaanse organisatie CBARD gewerkt hebben. Op een avond zou verzoekers huis aangevallen zijn door een NDS-eenheid en de Amerikanen, die vroegen naar het huis van verzoekers paternale oom, waarna ze verzoekers twee neven, die lid waren van de taliban, doodgeschoten zouden hebben. Bij deze aanval zouden er nog negen andere leden van de taliban om het leven gekomen zijn. Vijftien à twintig dagen later zouden de taliban verzoekers huis binnengevallen zijn toen zijn drie broers Man., Mai. en I. er aanwezig waren. De taliban zouden verzoekers broers beschuldigd hebben van de aanval op zijn paternale neven en de negen andere leden van de taliban vanwege hun werk voor de overheid. Hierop zou er een gevecht ontstaan zijn, waarbij verzoeker bewusteloos geraakt zou zijn en zijn broers Man. en Mai. door de taliban doodgeschoten zouden zijn. I. zou kunnen ontsnappen zijn. Na zijn herstel ging verzoeker naar het huis van zijn maternale oom, waar de rest van zijn gezin en zijn broer I. hem vervoegd zouden hebben. Ongeveer een jaar later, tijdens de machtsovername, besloten verzoeker en zijn broer I. het land te verlaten. Verzoekers familie zou terug naar hun dorp verhuisd zijn en zou er nog steeds worden lastiggevallen door de taliban. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest verzoeker gedood te worden door zijn paternale neven die lid zijn van de taliban wegens het werk van zijn broers voor de voormalige overheid.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Te dezen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zich aanvankelijk bij de Kroatische autoriteiten liet registreren onder een andere identiteit, met name W(...) D(...) (zie administratief dossier). U gaf bovendien een andere geboortedatum op in Kroatië, met name 17 februari 2004 (zie administratief dossier). Hiermee geconfronteerd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde u dat er in Kroatië geen tolk aanwezig was en ze dat zelf hebben geschreven. U stelde tevens dat uw Engels niet goed is (zie Verklaring DVZ, punt 32). Evenwel wijst dit gegeven erop dat u er niet voor terugdeinsde valse verklaringen af te leggen tegenover asielinstanties aangaande kernelementen van uw verzoek om internationale bescherming, namelijk uw identiteit, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid reeds negatief beïnvloedt. Bovendien deed u er geen verzoek om internationale bescherming, terwijl u nochtans stelt uit een vrees voor vervolging Afghanistan te zijn ontvlucht.

U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens de werkzaamheden van uw broers voor de voormalige overheid. U verklaarde dat uw oudste broer I(...) na zijn universitaire studies begon te werken voor het districtshuis in Khogyani en nadien werkte als teamleider voor de Amerikaanse organisatie CBARD (CGVS, p. 9). Uw broer Man(...), zo stelde u, studeerde landbouw aan de unief van Laghman (CGVS, p. 10). Uw andere broer, Mai(...), studeerde tandgeneeskunde en sloot zich nadien aan bij het Afghaanse nationale leger (ANA) in Paktia, zo stelde u (CGVS, p. 10).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022) blijkt dat de EUAA op 2 augustus 2022 een rapport heeft gepubliceerd met de titel https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF en de voormalige overheid behoorden, of medewerkers van humanitaire organisaties te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw broer I(...) eerst voor het districtshuis werkte en later werkzaam was voor een Amerikaanse organisatie CBARD. Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt dat de organisatie zich bezighield met onder meer het aanplanten van boomgaarden, plantverzorging en snoeien van takken. U verklaarde dat uw broer werkzaam was in de dorpen Marikhel, Wasir en Memla (CGVS, p. 9). Uzelf haalt aldus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat uw broer, louter omdat hij werkte voor CBARD, zou worden vervolgd. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van uw broer in het algemeen vervolgd worden, kan aan de problemen die hij zou kennen of gekend heeft slechts weinig geloof worden gehecht (zie ook verder in de beslissing).

Uw andere broer, Mai(...), zo stelde u, werkte na zijn studies als soldaat voor het ANA in het district Zurmat in Paktia (CGVS, p. 10). U verklaarde dat hij naar gevechten moest gaan en versterking moest bieden als de arbaki aangevallen werden, doch kon geen specifiek voorbeeld geven van een operatie waaraan hij deelnam (CGVS, p. 11). U stelde dat uw broer lange tijd niet naar huis kwam en slechts één dag thuis bleef als hij onverwachts verlof had, zodat u niet zoveel met elkaar heeft gesproken (CGVS, p. 11). U gevraagd of u verder nog iets kon vertellen over het werk van Mai(...) in het leger, antwoordde u negatief (CGVS, p. 11). Uw verklaringen over zijn werkzaamheden in het leger blijven aldus beperkt.

Omwille van volgende redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw broers zouden hebben gekend. Uw paternale neven en twee paternale ooms, waren lid van de taliban en waren van de jobs van beide broers op de hoogte, zo gaf u aan (CGVS p. 7, 8, 11). Gevraagd sinds wanneer uw ooms lid waren van de taliban, antwoordde u dat één oom “sinds zeer lang” lid was en de andere zich later hebben aangesloten (CGVS, p. 7). U stelde dat uw oom hoofd was van de eenheid en actief was in uw eigen dorp (CGVS, p. 8). Gevraagd naar de taken van uw neven binnen de taliban, stelde u dat ze controleposten van de overheid aanvielen (CGVS, p. 8). Op de vraag of uw neven soms bij jullie thuis op bezoek kwamen, antwoordde u dat ze nooit naar uw huis kwamen, maar u hun gasten eten moest geven als ze in jullie gastenkamer verbleven (CGVS, p. 8). Ook uw paternale ooms kwamen niet

bij u thuis, zo stelde u, en jullie hadden niet echt contact (CGVS, p. 8). Op een bepaald moment, zo stelde u, vielen de eenheid 02 van de NDS en de Amerikanen uw huis aan en schoten ze twee van uw paternale neven dood (CGVS, p. 13, 14). Daarnaast stelde u dat er nog negen andere leden van de taliban gedood werden tijdens die aanval (CGVS, p. 14). U stelde dat 15 à 20 dagen na dit incident uw broers op verlof naar huis kwamen en toen u samen aan het eten was, er plots gewapende talibanleden uw huis binnenvielen (CGVS, p. 15, 16). Op de vraag om welke reden uw broers naar huis waren gekomen, antwoordde u dat ze sowieso om de maand of twee maanden naar huis kwamen om uw moeder te bezoeken en uw broers geen informatie aan de eenheid 02 hadden doorgegeven of de opdracht hadden gegeven om uw neven aan te vallen of te doden, zodat ze dachten dat ze geen problemen zouden krijgen (CGVS, p. 15). Indien uw neven daadwerkelijk op de hoogte waren van het werk van uw broers voor een hulporganisatie en het leger, en mensen zich sinds de begrafenis slechter en anders gedroegen tegenover uw familie, mag het echter verbazen dat uw broers hun verlof naar gewoonte thuis zouden komen spenderen, gelet op de mogelijke risico's hiervan (CGVS, p. 15). In de door u geschetste context, waarbij uw twee neven door de Afghaanse overheid en Amerikaanse troepen zouden zijn vermoord, kan daarentegen worden verwacht dat uw familie alles in het werk zou stellen om net uw broers tegen mogelijke represailles vanwege de taliban te beschermen, hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen. Dat uw broers alle drie op hetzelfde ogenblik naar huis kwamen is eveneens erg opvallend, gelet op uw bewering dat Mai(...) om de 5 à 6 maanden verlof had en de andere twee broers om de maand of 2 maanden (CGVS, p. 10, 15). Uw bewering dat uw twee broers gedood werden tijdens die aanval door de taliban in uw huis, is voorts slechts gebaseerd op de verklaringen van uw maternale oom, gezien u beweerde bewusteloos te zijn geraakt tijdens die aanval en terug wakker werd in het ziekenhuis (CGVS, p. 14, 16). De stelling dat uw broers zouden zijn omgekomen tijdens de beweerde inval van de taliban betreft bijgevolg slechts een blote bewering, die niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen. U legt immers geen enkel bewijsstuk neer inzake de beweerde dood van uw broers. Deze vaststellingen doen dan ook ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin uw twee broers zouden zijn vermoord. Verwacht kan worden dat u concretere informatie zou kunnen verschaffen over de omstandigheden waarin uw broers zijn overleden indien de taliban hierdoor verantwoordelijk zouden zijn.

Voorts verklaarde u dat uw broer I(...) tijdens de aanval van uw paternale neven ontsnapte, zo vernam u via uw maternale oom (CGVS, p. 13, 16). Een paar dagen later, zo verklaarde u, kwam uw broer terug naar het huis van uw maternale oom in Kagha bazaar (CGVS, p. 16). Gevraagd waar uw broer verbleef gedurende die paar dagen, antwoordde u dat u dit niet weet, dat hij toen misschien in Jalalabad verbleef bij universiteitsvrienden of in Kagha bazaar met collega's die daar woonden (CGVS, p. 17). Op de vraag om welke reden uw broer terug naar huis was gekomen, reageerde u dat hij op de hoogte was van het feit dat jullie in het huis van uw maternale oom verbleven en hij jullie wilde bezoeken, alsook dat zijn werk in Kagha bazaar was en hij niet met zijn job wilde stoppen (CGVS, p. 17). Indien de taliban effectief uw familie wilde vermoorden vanwege jullie vermeende spionage voor de overheid, is het echter erg bevreemdend dat uw broer naar uw ooms huis zou zijn achter gekomen, met alle risico's van dien (CGVS, p. 15). Dit klemmt temeer gelet op uw verklaring dat I(...) ook dagelijks bedreigd en gebeld werd (CGVS, p. 17). Meer bepaald verklaarde u dat de taliban tegen uw broer zeiden dat als hij de man was, hij terug naar het dorp moest komen en zeiden dat ze zijn gronden en huis hadden afgepakt en zijn broers hadden gedood, zodat hij die gronden moest terugvragen (CGVS, p. 17). Indien uw broer werkelijk dergelijke bedreigingen ontving vanwege de taliban kan niet worden ingezien dat hij vanaf zijn schuilplaats naar Kagha bazaar zou zijn teruggekeerd, gelet op de mogelijke risico's. Deze verklaringen ondermijnen zodoende verder de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van uw broers met de taliban.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van uw broers toont u de problematische situatie waarin deze zich volgens uw verklaringen bevinden niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Uw verklaringen dienaangaande kunnen evenwel niet overtuigen (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Voorts merkt het Commissariaat-generaal op dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk zijn. U verklaarde dat de mannen die uw huis binnenvielen niets zeiden tegen u en u meteen begonnen aan te vallen (CGVS, p. 16). Gevraagd om welke reden de taliban u precies aanvielen, stelde u dat jullie werden beschuldigd van spionage wegens de aanval van de 02 eenheid op hun leden (CGVS, p. 16). Dat de taliban u verplicht naar de madrassa zouden sturen om u vervolgens van spionage ten nadele van henzelf te beschuldigen is echter weinig aannemelijk (CGVS, p. 11, 12). U werkte, in tegenstelling tot uw broers, bovendien niet op directe wijze met de overheid samen en beschikte zo noch over de informatie, noch over de positie om informatie door te spelen aan de overheid. Op de vraag of er tijdens uw verblijf bij uw maternale oom nog iets anders gebeurde, antwoordde u dat u enkele keren bedreigd werd, maar u niet echt een probleem kreeg omdat het districtshuis en de basis daar lagen (CGVS, p. 17). Indien de taliban u daadwerkelijk viseerden vanwege uw vermeende spionage voor de overheid, is het

evenwel twijfelachtig dat ze hiertoe niet méér acties ondernamen, gelet op uw verklaringen omtrent de kwalijke reputatie van deze organisatie. Bovendien merkt het CGVS op dat er een groot tijdsverloop is tussen de beweerde inval van de taliban in uw huis en uw vertrek uit het land. U verklaarde immers dat uw twee paternale neven circa 12 à 14 maanden voor de machtsovername van augustus 2021 werden doodgeschoten en de taliban circa 15 à 20 dagen na dit incident uw huis binnenvielen (CGVS, p. 14, 15). Gevraagd op welk moment u besliste om het land te verlaten, antwoordde u dat uw broer na de machtsovername zei dat u mee moest vertrekken (CGVS, p. 18). De vraag rijst echter waarom de taliban u en uw broer gedurende ruim één jaar met rust zouden hebben gelaten indien ze jullie werkelijk wilden doden (CGVS, p. 15). Deze periode van uitstel zou u immers de tijd en ruimte hebben gegeven om uw huis te ontvluchten en zichzelf elders in veiligheid te brengen. Het is weinig waarschijnlijk dat een strategisch actor als de taliban dermate aarzelend zouden optreden indien ze u daadwerkelijk viseerden.

Door het afleggen van onaannemelijke verklaringen over de vervolging ten aanzien van uw broers toont u overigens de problematische situatie waarin uw familie in Afghanistan zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan. Ter zake verklaarde u dat uw jongere broers geen problemen kregen met de taliban vanwege hun leeftijd, maar zij samen met uw moeder naar het huis van uw maternale oom kwamen (CGVS, p. 16). U stelde verder dat uw gezinsleden na uw vertrek terug zijn verhuisd naar uw dorp omdat er overal in het land taliban aanwezig waren en het dus niet uitmaakte (CGVS, p. 17). Bovendien, zo stelde u, was het huis waar ze in Kaha bazaar woonden niet zo goed omdat het plafond lekte, zodat ze besloten om terug te keren naar uw ouderlijk huis (CGVS, p. 17). Op de vraag of uw familie sinds hun terugkeer naar het dorp nog problemen kenden met de taliban, antwoordde u dat ze nog steeds worden lastiggevallen, dat uw jongere broers niet aan de fruitbomen mogen komen en worden bedreigd waardoor ze geen goed leven hebben (CGVS, p. 18). Bijkomend gevraagd of ze nog problemen hebben gehad met uw neven, reageerde u als volgt: "Ja sowieso dat ze wel problemen gekregen hebben mijn moeder heeft daarover niet met mij gesproken." (CGVS, p. 19). U stelde dat u via uw maternale oom vernam dat uw jongere broers het moeilijk hebben en verplicht naar de moskee moeten gaan, zodat ze daar leven als slaven (CGVS, p. 19). Indien u daadwerkelijk en actueel een doelwit van de taliban zou zijn geweest kan worden verwacht dat de taliban, van wie uit uw verklaringen blijkt dat ze geweld niet schuwen, u mogelijks actief via uw familie onder druk zouden proberen te zetten, hetgeen echter niet blijkt uit uw verklaringen. U kon voorts niet vertellen of er nog andere zaken zijn gebeurd sinds uw vertrek (CGVS, p. 19). Het dient evenwel gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat uw familie u uit bezorgdheid niet zou inlichten van eventuele verdere problemen of bedreigingen, valt niet te verzoenen met het feit dat zij u naar België stuurden om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de taliban. Hierdoor kan er redelijkerwijze van uw familie worden verwacht dat ze u inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor uw verzoek om internationale bescherming.

(...)

Uw voogd vulde tot slot aan dat u zich goed integreert in België, u het goed doet op school en in het centrum en ook Nederlands leert (CGVS, p. 20). Dat u hier school loopt en Nederlands leert kan evenwel niet volstaan om aan te tonen dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen (zie verder in de beslissing).

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uit de door u neergelegde werk- en opleidingscertificaten van uw broers Mai(...) en I(...) blijken enkel gegevens met betrekking tot hun universiteitscarrière en professionele activiteiten, die hier in se niet ter discussie staan. Hetzelfde geldt voor wat betreft de bankkaart van New Kabul Bank die de naam van Mai(...) vermeldt. De kwaliteit van de kopie van deze bankkaart is evenwel dermate beperkt dat de afgebeelde persoon erop niet identificeerbaar is. U legde voorts vier foto's neer van een persoon in legeruniform, waarvan u beweert dat het uw broer Mai(...) is. Gevraagd wie de andere personen waren op twee van de foto's, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 5). Inzake deze foto's dient trouwens te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ook kan de precieze band tussen u en deze persoon aan de hand van deze foto's niet worden vastgesteld. Dat de erop vermelde persoon dan ook uw broer is hebt u aldus niet aangetoond. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

Uit het bovenstaande blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door louter te stellen dat *“zijn geschiedenis (...) echt is maar dat hij geen ander uitleg kan geven”*, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Verzoeker voert verder aan dat hij geen nieuwe informatie aan zijn familie kan vragen omdat hij geen contact meer met haar heeft, aangezien zijn moeder hem in april 2023 na een publicatie op sociale media, *“waar men hem ziet aan het drinken met zijn vrienden”* laten weten heeft dat ze hem niet meer wilde zien. De Raad merkt echter op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), dat plaatsvond in september 2023 en dus na voormeld contact met zijn moeder, verklaarde dat hij wel nog contact had met zijn maternale oom, die hem documenten bezorgde via Whatsapp, en dat wanneer zijn maternale oom naar zijn dorp gaat, hij ook wel met zijn moeder spreekt (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 7 en 11). Nergens kan uit verzoekers eerdere verklaringen blijken dat het contact met zijn moeder verbroken is naar aanleiding van een publicatie op sociale media. Dat verzoeker dit uit schaamte niet aan het CGVS zou hebben durven vertellen, is een blote bewering, temeer daar van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS gewezen werd op het vertrouwelijk karakter van het gesprek. Verzoeker werd ook gewezen op zijn plicht zijn volledige medewerking te verlenen en zo volledig mogelijk te antwoorden (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Daargelaten de precieze oorzaak, mocht van verzoeker dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud zou hebben aangegeven dat het contact met zijn moeder verbroken is toen hem gevraagd werd of hij via zijn maternale oom met zijn moeder spreekt, *quod non* (*Ibid.*, p. 11). Hoe dan ook verklaart verzoeker niet waarom het niet mogelijk is om via zijn maternale oom informatie te bekomen aangaande verdere ontwikkelingen in verband met de problemen die hij vreest in Afghanistan.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet overtuigen in zoverre hij aanvoert *“een groot gevoel van onbehagen”* te hebben sinds zijn moeder het contact met hem in april 2023 zou hebben verbroken. Waar op zich niet wordt betwist dat verzoeker met psychologische problemen kampt en hulp weigert, gelet op het door hem neergelegde attest van 15 september 2023 (AD, stuk 5, ‘Documenten’, nr. 1), dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hiermee terdege rekening houdt in de bestreden beslissing, gelet op volgende pertinente motieven in dit verband:

“Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw voogd aan het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat u erg getekend bent door uw leven in Afghanistan, uw traject en ver weg te zijn van uw familie (CGVS, p. 20). Uw voogd stelde dat er bij u een degradatie werd vastgesteld op psychologisch vlak en er volgende week (op 25/09/2023) een afspraak gepland staat voor opvolging en een eventuele opname in een psychiatrisch ziekenhuis (CGVS, p. 20). Wat betreft uw psychologische problemen merkt het CGVS op dat uit het voorgelegde medische attest d.d. 15 september 2023 niet blijkt dat u omwille van bepaalde medische problemen niet in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud. Het persoonlijk onderhoud op het CGVS is ook vlot verlopen. Hierbij dient tevens te worden vermeld dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de verklaringen van zijn patiënt wordt aangereikt. Het in casu neergelegde medisch attest werd opgesteld door de verpleegkundigen van het opvangcentrum en bevat een vermelding van uw symptomen die wijzen op een degradatie van uw psychologische toestand, een terugval op zichzelf, zwarte ideeën, een de-appreciatie van zichzelf en automutilaties. In het attest wordt echter geen diagnose vermeld, noch op welke manier men tot een diagnose is gekomen. Het attest biedt zodoende geen afdoende verklaring voor de hierboven vermelde ongeloofwaardigheden in uw asielaanvraag. Voorts bezorgden noch uw voogd, noch uw advocaat enige extra medische attesten omtrent uw psychologische opvolging, hoewel het CGVS hier uitdrukkelijk navraag naar deed (CGVS, p. 20).”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen enkel concreet element of argument aan dat van aard is voorgaande motivering aangaande zijn psychische problemen in een ander daglicht te plaatsen, laat staan er afbreuk aan te doen.

Verzoekers betoog is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

In zijn verzoekschrift haalt verzoeker tevens een vrees aan om bij terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd en vervolgd.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de-factoregering* beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie *Civicus*, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de speciale rapporteur van de VN voor de mensenrechten in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en *up-to-date* informatie over het land te krijgen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de-facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft *de-factoregering* opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de-factostaatsinstellingen* (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de-factoregering* heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en *madrassa's* over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke *madrassa's* maar de *de-facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de *American*

University of Afghanistan hebben sommige *madrassa's* dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van *madrassa's* die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de-facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' *madrassa's* (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de-factotaliban*regering, evenals de provinciale *de-factoregeringen*, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31; EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de-facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een boerka). Deze wet bevat tevens het verbod op een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met of imiteren van niet-moslims. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de-factoregering* is verboden – al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent, tot op zekere hoogte gedoogd – en verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hidjab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de *sharia* na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 24).

De *de-facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de-factoregering* het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze voor goedkeuring worden voorgelegd aan de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en deze soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de-factostaatsdepartementen*, evenals lokale afdelingen van de MPVPV,

hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de-facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan Country*

Focus, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot stening en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale mediabron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de-facto* hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 47). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc* beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de-facto* politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door leden van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de *sharia* en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale mediaprofielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor Communicatie en Informatietechnologie (*Ministry of Communications and Information Technology*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de-facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige taliban-segmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangaf dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, overeenkomstig de oude traditie van mannen van Pasjtoe-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pasjtoe-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA,

Afghanistan targeting of individuals, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders, opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst werden en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kabul zeer grondig en hebben *de-facto*-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANDSF) VERDER ENKEL AFKORTING GEBRUIKEN. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een *moellah* over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de-facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 45), wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld (zie EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Ondanks het feit dat niet betwist wordt dat verzoeker vijftien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet en dat hij op zestienjarige leeftijd in België is aangekomen als niet-begeleide minderjarige en bijgevolg een deel van zijn vormende jaren in België doorbracht, kan op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier niet worden aangenomen dat verzoeker, die zijn land van herkomst intussen drieënhalve jaar geleden heeft verlaten om naar Europa te komen en intussen twee jaar in België verblijft, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen of dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker, die op heden achttien jaar oud is, verklaarde dat hij in Afghanistan tot de zevende graad naar school ging (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Tevens dient aangestipt te worden dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan, gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen aangaande het verbreken van het contact met zijn moeder en de omstandigheid dat verzoeker hoe dan ook nog contact verklaart te hebben met zijn maternale oom (zie *supra*). Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pasjtou en verklaard heeft een soennitisch moslim te zijn, niettegenstaande hij verklaart in België niet naar de moskee te gaan en niet te bidden (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels twee jaar in België verblijft, kan verder niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij zich de gewoonten en gebruiken van de Belgische samenleving eigen heeft gemaakt, onder andere dankzij het leren van de Franse taal en het volgen van regulier onderwijs, blijft hij in gebreke dit te staven met enig begin van bewijs. Verder legt verzoeker bij aanvullende nota foto’s van zichzelf in de sportschool en met een vriend en een arbeidsovereenkomst neer (aanvullende nota verzoeker neergelegd op 1 december 2024, stukken 2 en 3; aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, stuk 6). Tevens legt hij verschillende getuigenissen neer van collega’s waaruit blijkt dat hij een flexibele en betrouwbare werknemer is (aanvullende nota verzoeker neergelegd op 1 december 2024, stuk 4; aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, stuk 5). Deze documenten kunnen getuigen van verzoekers bereidheid om te werken en zijn deelname aan het sociale leven in België. De Raad wijst erop dat dit aantoont dat verzoeker zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch dat dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard is om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille zijn job en sociale contacten, bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden

als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Wat betreft de door verzoeker neergelegde foto's met zijn vriendin (aanvullende nota verzoeker neergelegd op 1 december 2024, stuk 1), die hoe dan ook slechts momentopnamen zijn waarvan de bewijswaarde uiterst beperkt is, gelet op het mogelijk geësceneerde en/of gemanipuleerde karakter ervan, stelt de Raad vast dat deze niet aantonen dat verzoeker in België dermate intensieve en regelmatige sociale contacten onderhoudt met meisjes en vrouwen dat hij zich hierdoor bepaalde westerse gedragingen of opvattingen, onder meer over de positie van de vrouw in de samenleving, zodanig eigen heeft gemaakt dat hij die onmogelijk nog kan veranderen. Waar verzoeker nog ter terechtzitting opmerkt dat hij alcohol drinkt, toont hij niet aan waarom hij dit gedrag bij terugkeer naar zijn land van herkomst niet achterwege zou kunnen laten teneinde eventuele problemen met de taliban of de conservatieve gemeenschap te vermijden.

Verzoeker wijst ter terechtzitting op de tatoeage op zijn arm en licht toe dat deze betekent dat hij zich opoffert voor zijn moeder. Hij stelt tevens dat de taliban tatoeages verbieden. In dit verband wordt vooreerst vastgesteld dat verzoeker zijn tatoeage niet heeft vermeld tijdens zijn persoonlijk onderhoud en in dit verband dus zelf geen vrees heeft aangehaald. Vervolgens stelt de Raad vast dat uit de beschikbare landeninformatie (zie bijvoorbeeld het in de EUAA "*Afghanistan: Country Guidance*" van mei 2024 vermelde EASO COI: "*Afghanistan. Individuals targeted under societal and legal norms*" van december 2017 (p. 26-27)) blijkt dat er, althans voor de machtsovername door de taliban in 2021, binnen de Afghaanse samenleving een traditie van tatoeëren onder sommige groepen bestond. Dit hoewel permanente tatoeages over het algemeen als on-islamitisch worden beschouwd en in de islamitische wet verboden zijn. De Raad merkt evenwel op dat ondanks het feit dat tatoeages door velen slecht worden bekeken en vaak als on-islamitisch worden gezien, ze desondanks aanwezig zijn in de Afghaanse samenleving en er geen sprake was van een veralgemeende vervolging van mensen met tattoos. Overigens blijkt uit verzoekers opmerkingen ter terechtzitting niet dat zijn tattoo politiek of religieus geïnspireerd is. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat verzoeker deze zou hebben laten plaatsen uit een oprechte religieuze of politieke overtuiging. Dit klemmt des te meer daar verzoeker over deze tatoeage niets heeft vermeld tijdens zijn persoonlijk onderhoud, laat staan dat hij omwille hiervan een vrees voor vervolging zou lopen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst. Er kan dan ook in alle redelijkheid van verzoeker worden verwacht dat hij deze tattoo bedekt met kledij of deze eventueel laat verwijderen.

De Raad wijst er bovendien op dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat deze levenswijze een uitingvorm is van een religieuze of politieke overtuiging, dan wel als dusdanig kan worden gepercipieerd, of bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft om een dreigende vervolging te ontlopen wegens niet-naleving van heersende regels en normen in Afghanistan. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghansen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kan echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld. Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, een provincie waar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, maar haalt verder geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging.

In de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota van de verwerende partij, wordt gesteld dat personen met een fysieke handicap en personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun fysieke of mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of door hun families komt voor. Vrouwen, ontheemden en teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar. Niet elke persoon met een ernstige ziekte of mentale gezondheidsproblemen riskeert vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Bij de individuele beoordeling van de mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert omwille van zijn psychologische problemen moet rekening worden gehouden met risicoverhogende factoren zoals de aard en visibiliteit van deze problemen, de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie, etc. (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", p. 92-94). Uit het voorgelegde attest van 15 september 2023 kan op zich niet blijken dat of in welke mate verzoeker omwille van die hierin aangehaalde klachten vervolging

riskeert bij terugkeer naar Afghanistan, dan wel dreigt “*buiten de maatschappij gezet [te] worden*”, zoals hij in zijn verzoekschrift betoogt. Dit attest *an sich* kan geen verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker aantonen en verzoeker brengt in dit verband geen andere stukken bij.

Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift in algemene zin verwijst naar diverse fundamentele rechten die hij bij een terugkeer naar Afghanistan beperkt zal zien (o.a. verplicht aangepaste kledij, verplichte baard, verplichting zijn haar te laten knippen, verbod om naar muziek te luisteren, beperking van de scholing, beperking in de omgang met andere kinderen, verplichting om zijn godsdienstplichten te vervullen, beperking van de vrijheid van meningsuiting) en opmerkt dat veel van de door de taliban opgelegde beperkingen een willekeurige inmenging vormen in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven, blijft hij in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer persoonlijk en op gerichte wijze zal worden onderworpen aan regels en beperkingen die dermate ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk wordt. In zoverre verzoeker meent dat *in casu* bij terugkeer het hoger belang van het kind in het geding is, wijst de Raad erop dat verzoeker inmiddels meerderjarig is geworden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift citeert uit algemene landeninformatie over het regime van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande blijkt evenwel dat verzoeker niet concreet aantoonde dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar zijn provincie Nangarhar als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de aldaar heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig. De Raad wijst erop dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Verdrag van Genève op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging is in het licht van het voorgaande *in casu* niet relevant.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn voorgehouden problemen met – en vrees voor – de taliban, niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova* e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actorvereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Afghanistan zou hebben gekend.

3.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid

raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat deze sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en het *Afghanistan Freedom Front* (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bestendigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir. Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit-and-run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de-facto*-autoriteiten. ISKP daarentegen viseert zowel de *de-facto*-autoriteiten als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 – in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers –, de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna honderd procent en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of van grensincidenten tussen *de-facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 59: “*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*”). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te

worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in het rapport "*Afghanistan: Country Focus*" van EUAA van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024.

3.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Wat betreft verzoekers verwijzing naar verschillende bepalingen aangaande het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (zie RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). De commissaris-generaal zou haar bevoegdheid te buiten gaan mocht zij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vervatte voorwaarden voldoet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

In casu zijn er door de commissaris-generaal in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden aangenomen en werden hem steunmaatregelen verleend om hieraan op passende wijze tegemoet te komen. Het persoonlijk onderhoud van verzoeker werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS was verzoeker zeventien jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde, coherente en precieze verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Verder blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker in het algemeen de vragen begreep en erop kon antwoorden. Verzoeker gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud ook zelf aan alle vragen goed begrepen te hebben (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Er was ook bijstand van een tolk Pasjtoe en verzoekers advocaat en voogd waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven. Het gegeven dat verzoeker ongeveer vijftien jaar oud was op het moment van de voorgehouden feiten duidt er evenmin op dat hij dermate jong was dat hij zich niet bewust kon zijn van de gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt of dat van hem hierover geen volledige en coherente verklaringen mogen worden verwacht in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

3.3.8. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT